

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1092/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi stabilitás előfeltétele annak, hogy a reálgazdaság munkahelyeket, hitelt és növekedést teremtsen. A pénzügyi válság komoly hiányosságokra mutatott rá a pénzügyi felügyelet területén, amely képtelen volt előre felismerni a kedvezőtlen makroprudenciális fejleményeket és megakadályozni a pénzügyi rendszeren belüli kockázatok túlzott mértékű felhalmozódását.
- (2) Az Európai Parlament ismételten felhívott a valamennyi szereplő esetében megvalósuló, valóban egyenlő uniós versenyfeltételek megerősítése érdekében, rámutatva ugyanakkor az egyre integráltabb pénzügyi piacok uniós felügyeletének jelentős hiányosságaira („A pénzügyi piacok

keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló, 2000. április 13-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾, az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló, 2002. november 21-i állásfoglalásában ⁽⁵⁾, „A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) – fehér könyv” című, 2007. július 11-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾, a fedezeti alapokról és magántőkérről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2008. szeptember 23-i állásfoglalásában ⁽⁷⁾, „A Lámfalussy-eljárás nyomán követéséről: a jövőbeli felügyeleti struktúra” című, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2008. október 9-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló módosított javaslatról szóló, 2009. április 22-i álláspontjában ⁽⁹⁾, valamint a hitelminősítő intézetekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2009. április 23-i álláspontjában ⁽¹⁰⁾).

- (3) 2008 novemberében a Bizottság azzal bízta meg a Jacques de Larosière vezette magas szintű csoportot, hogy készítse ajánlásokat az európai felügyeleti szabályok megszüntetésének módjáról a polgárok magasabb szintű védelme és a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom helyreállítása céljából.
- (4) A 2009. február 25-én bemutatott végső jelentésében (a de Larosière-jelentés) a magas szintű csoport többek között a pénzügyi rendszer egészének kockázatait felügyelő, uniós szintű szerv létrehozását javasolta.

⁽¹⁾ HL C 270., 2009.11.11., 1. o.⁽²⁾ A 2010. január 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 22-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 17-i határozata.⁽⁴⁾ HL C 40., 2001.2.7., 453. o.⁽⁵⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.⁽⁶⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 392. o.⁽⁷⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.⁽⁸⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 48. o.⁽⁹⁾ HL C 184 E, 8.7.2010., 214. o.⁽¹⁰⁾ HL C 184 E, 8.7.2010., 292. o.

- (5) A Bizottság a 2009. március 4-i, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében üdvözölte és széleskörűen támogatta a de Larosière-jelentés ajánlásait. Az Európai Tanács a 2009. március 19–20-i ülésén egyetértett abban, hogy szükség van az Unióban működő pénzügyi intézmények szabályozásának és felügyeletének javítására, és az intézkedések alapjául a de Larosière-csoport jelentése szolgál.
- (6) Az „Európai pénzügyi felügyelet” című, 2009. május 27-i közleményében a Bizottság az uniós szintű pénzügyi stabilitás megőrzését szolgáló jelenlegi szabályok megreformálását javasolta, beleértve különösen a makroprudenciális felügyeletért felelős Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) létrehozását. 2009. június 9-i ülésén a Tanács, 2009. június 18–19-i ülésén pedig az Európai Tanács adta támogatását a Bizottság javaslataihoz, és üdvözölte a Bizottságnak a jogalkotási javaslatok előterjesztésére irányuló szándékát, amelyekkel 2010-re már létrejöhet az új keret. A Bizottság álláspontjával összhangban a Tanács többek között megállapította, hogy az Európai Központi Banknak (EKB) „elemzési, statisztikai, adminisztratív és logisztikai segítséget kell nyújtania az ERKT-nak, a nemzeti központi bankoktól és felügyeleti hatóságoktól kapott technikai tanácsokra is építve.” Az EKB által az ERKT-nak nyújtott támogatás, valamint az ERKT számára kijelölt feladatok nem sérthetik az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSz.) rögzített alapelvet, amely szerint az EKB függetlenül látja el feladatait.
- (7) Tekintettel a nemzetközi pénzpiacok integráltságára és a pénzügyi válságok tovagyrűzésének kockázatára, erős, globális szintű kötelezettségvállalásra van szükség az Unió részéről. Az ERKT-nak igénybe kell vennie a magas szintű tudományos testület szakértelmét, és szoros együttműködésben különösen a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) és a Pénzügyi Stabilitási Tanáccsal (FSB), amelyeknek korai figyelmeztetéseket kellene adniuk a globális szintű makroprudenciális kockázatokról, és a G-20-as csoport valamennyi partnerével vállalnia kell az annak biztosításához szükséges teljes globális felelősséget, hogy az Unió hangja a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kérdésekben meghallgatásra találjon.
- (8) Az ERKT-nek többek között közre kell működnie az IMF, az FSB és a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) által a G20-ak részére megfogalmazott ajánlások végrehajtásában.
- (9) A G20-ak pénzügyminisztereivel és a nemzeti központi bankok elnökeivel ismertetett, az „Útmutatás a pénzügyi intézmények, piacok és eszközök rendszerben betöltött szerepének értékeléséhez: kezdeti megfontolások” című 2009. október 28-i IMF-, BIS- és FSB-jelentés megállapítja továbbá, hogy a rendszerszintű kockázatok értékelése minden bizonnyal a gazdasági környezettől függően változik.
- Az értékelést befolyásolja a pénzügyi infrastruktúra és a válságkezelő intézkedések, valamint a hiányosságok felmerülésükkor történő kezelésének képessége. Egyes pénzügyi intézmények fontosak lehetnek a helyi, nemzeti vagy nemzetközi pénzügyi rendszer és gazdaság szempontjából. A piacok és az intézmények rendszerben betöltött szerepének azonosítását segítő legfontosabb kritérium a nagyságuk (a pénzügyi rendszer egyes elemei által nyújtott pénzügyi szolgáltatások nagyságrendje), helyettesíthetőségük (a rendszer más elemei mennyiben tudják nyújtani ugyanazokat a szolgáltatásokat kudarc esetén) és összekapcsoltságuk (a rendszer más elemeihez való kapcsolódásuk). Az e három kritériumon alapuló értékelést ki kell egészíteni a pénzügyi sebezhetőségnek és az intézményi keret azon képességének értékelésével, valamint azzal, hogy miként tudja kezelni a pénzügyi kudarcokat, és az értékelés során számos további tényezőt – többek között például az egyes struktúrák és üzleti modellek összetettségét, a pénzügyi autonómia mértékét, a felügyelet intenzitását és hatályát, a pénzügyi szabályozás átláthatóságát és az intézmények általános kockázatát esetleg befolyásoló kapcsolódásokat – is figyelembe kell venni.
- (10) Az ERKT feladata a rendszerkockázat értékelése a normális időszakokban, ezzel enyhítve a rendszer kitettségét az egyes elemei eredménytelenségéből eredő kockázatoknak, és növelve a pénzügyi rendszer megrázkódtatásokkal szembeni ellenálló képességét. Az ERKT-nek tehát hozzá kell járulnia a pénzügyi stabilitás biztosításához, és enyhítenie kell a belső piacot és a reálgazdaságot sújtó negatív hatásokat. Céljainak elérése érdekében az ERKT-nek elemeznie kell minden vonatkozó információt.
- (11) A jelenlegi uniós szabályok túlságosan kevés hangsúlyt helyeznek a makroprudenciális felügyeletre, és a tágabb makrogazdasági környezet fejleményei és a pénzügyi rendszer összekapcsolódására. A makroprudenciális elemzésért való felelősség szétterjedt – különböző szinteken lévő eltérő hatóságok végzik ezt a feladatot –, és nem létezik olyan mechanizmus, amely biztosítaná, hogy a makroprudenciális kockázatokat megfelelően feltárják, és ezek nyomán egyértelmű figyelmeztetéseket és ajánlásokat hozzanak, amelyeket nyomon követnek és intézkedések formájában átültetnek. Az Unió és a globális pénzügyi rendszerek megfelelő működése és az azokra leselkedő veszélyek enyhítése nagyobb együttműködést igényel a makro- és mikroprudenciális felügyelet között.
- (12) Az újonnan kialakított makroprudenciális felügyeleti rendszer hiteles, és elismert vezetést igényel. Ezért tekintettel alapvető szerepére és nemzetközi és belső hitelére, a Larosière-jelentés ajánlásainak szellemében az ERKT elnökének az e rendelet hatálybalépését követő első öt éves időszakban az EKB elnökének kell lennie. Emellett az elszámoltathatósági követelményeket is meg kell erősíteni, továbbá lehetővé kell tenni, hogy az ERKT testületei változatos tapasztalatokra, háttérre és véleményekre támaszkodhassanak.

- (13) A de Larosière-jelentés megállapítja azt is, hogy a makroprudenciális felügyeletnek nincs értelme, ha az nem gyakorol valamiféleképpen befolyást a mikroprudenciális felügyeletre, és a mikroprudenciális felügyelet sem képes hatékonyan biztosítani a pénzügyi stabilitást a makroszintű fejlemények megfelelő figyelembevételével.
- (14) Létre kell hozni a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét (PFER), amely hálózatként működve összefogja a nemzeti és uniós szintű pénzügyi felügyeletet. Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének(3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elve szerint az PFER részes feléinek bizalommal és egymást kölcsönösen tiszteletben tartva kell együttműködniük első sorban annak érdekében, hogy biztosítsák az egymás közötti megfelelő és megbízható információk áramlását. Uniós szinten a hálózat az ERKT-ből és három mikrofelügyeleti hatóságból tevődik össze: az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságból (Európai Bankhatóság), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságból (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyudj-hatóság) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságból (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban együttesen: EFH-k).
- (15) Az Uniónak szüksége van egy különálló, az Unió pénzügyi rendszerének makroprudenciális felügyeletére hatáskörrel rendelkező szervre, amely a pénzügyi stabilitást veszélyeztető kockázatok azonosítására, adott esetben pedig kockázati figyelmeztetést adna ki, és ajánlást tenne a kockázatok kezelésére. Új, független testületként létre kell hozni tehát az ERKT-t, amely valamennyi pénzügyi szektorral és a garanciarendszerekkel foglalkozik. Az ERKT-nak az uniós szintű makroprudenciális felügyeletre kell hatáskörrel rendelkeznie, és nem rendelkezhet jogi személyiséggel.
- (16) Az ERKT igazgatótanácsból, irányítóbizottságból, titkárságból, egy tudományos tanácsadó bizottságból és egy szakmai tanácsadó bizottságból áll. A szakmai tanácsadó bizottság összetétele tekintetében figyelembe kell venni az igazgatótanács által az összeférhetlenség vonatkozásában elfogadott megfelelő szabályokat. A szakmai tanácsadó bizottság létrehozásakor az átfedések elkerülése érdekében figyelembe kell venni a meglévő struktúrákat.
- (17) Az ERKT-nek általános vagy egyedi jellegű figyelmeztetéseket kell kiadnia, és – amennyiben szükségesnek ítéli – ajánlásokat tennie, különösen az Unió egészére vagy egy vagy több tagállamra, vagy egy vagy több EFH-ra, illetve egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóságra vonatkozóan, pontos ütemezést adva a megfelelő szakpolitikai válasz lépés megtételéhez.
- (18) Az ERKT-nak ki kell dolgoznia egy színekódot, amely lehetővé teszi az érdekelt felek számára a kockázat jellegének jobb azonosítását.
- (19) Súlyuk és legitimitásuk növelése érdekében ezeket a figyelmeztetéseket és ajánlásokat szigorú titoktartási szabályok betartása mellett szintén meg kell küldeni a Tanácsnak és a Bizottságnak és – ha a címzett egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság – az EFH-knak. A Tanács megbeszéléseit az EUMSZ-ben meghatározott szerepének megfelelően a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak kell előkészítenie. Az ERKT-nak rendszeresen tájékoztatnia kell a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, valamint el kell neki küldenie a figyelmeztetések és ajánlások szövegét közvetlenül azok elfogadását követően, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság előkészíthesse a Tanács megbeszéléseit, és időszerű politikai iránymutatást tudjon nyújtani a Tanácsnak.
- (20) A figyelmeztetések és ajánlások tényleges betartásának biztosítása érdekében az ERKT-nak a címzettek jelentéseire támaszkodva nyomon kell követnie az ajánlásoknak való megfelelést. A címzetteknek az ajánlások nyomán intézkedéseket kell hozniuk, és az intézkedés elmulasztása esetén azt kellően meg kell indokolniuk („cselekedj vagy indokoldj” mechanizmus). Ha az ERKT megítélése szerint a válasz lépés nem megfelelő, szigorú titoktartási szabályok betartása mellett tájékoztatnia kell a címzetteket, a Tanácsot és adott esetben az érintett európai felügyeleti hatóságot.
- (21) Mérlegelve azt, hogy bizonyos körülmények között a nyilvánosságra hozatal elősegítheti az ajánlásoknak való megfelelést, az ERKT-nak eseti alapon, és azt követően, hogy a megfelelő válaszadáshoz kellő időben tájékoztatta a Tanácsot, el kell döntenie, hogy egy-egy ajánlást titkosan kell-e kezelni, vagy nyilvánosságra kell-e azt hozni.
- (22) Amennyiben az ERKT olyan kockázatot észlel, amely komolyan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását, akkor a helyzetről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Tanácsot. Amennyiben az ERKT úgy ítéli meg, hogy vészhelyzet alakulhat ki, kapcsolatba kell lépnie a Tanáccsal, és a számára helyzetelemzést kell nyújtania. A Tanács ezt követően felméri, hogy szükség van-e az EFH-khoz intézett, a vészhelyzet fennállásának megállapításáról szóló határozat elfogadására. E folyamat során rendkívül fontos a titoktartás.
- (23) Az ERKT-nek évente legalább egyszer – széles körű pénzügyi zavarok esetén ennél gyakrabban – jelentést kell készítenie az Európai Parlament és a Tanács részére. Szükség esetén az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak lehetőséget kell adni arra, hogy felkérje az ERKT-t egyes, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kérdések megvizsgálására.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 12. oldalát.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát.

- (24) Tekintettel a pénzügyi stabilitás területén meglévő tapasztalataikra és feladataikra az EKB-nak és a nemzeti központi bankoknak vezető szerepet kell játszaniuk a makroprudenciális felügyelet terén. A nemzeti felügyelőket be kell vonni azért, hogy rendelkezésre bocsátják szakértelmüket. A mikroprudenciális felügyeleti szervezeteknek az ERKT munkájában való részvétele kulcsfontosságú annak biztosítása szempontjából, hogy a makroprudenciális kockázatok elemzése a pénzügyi rendszer fejleményeire vonatkozó teljes körű és pontos információkon alapuljon. Ennek érdekében az EFH-k elnökei szavazati joggal rendelkező tagok. Az egyes tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságainak egy-egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein. A nyitottság jegyében a tudományos tanácsadó bizottságon keresztül 15 független személy külső szakértelemmel segíti az ERKT-t.
- (25) A Bizottság tagjának részvétele az ERKT-ban segít majd kapcsolatot teremteni az Unió makrogazdasági és pénzügyi felügyeletével, míg a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnökének részvétele a tagállamok pénzügyekre hatáskörrel rendelkező miniszteriumainak és a Tanácsnak a pénzügyi stabilitás megőrzésében és a gazdasági és pénzügyi felügyelet ellátásában betöltött fontos szerepét fogja tükrözni.
- (26) Lényeges, hogy az ERKT tagjai a feladataikat pártatlanul lássák el, és kizárólag az Unió egészének pénzügyi stabilitását tartásuk szem előtt. Amennyiben nem érhető el konszenzus, az ERKT-nek a figyelmeztetésekkel és ajánlásokkal kapcsolatos szavazásainál a szavazatokat nem kell súlyozni, és a döntéseket – általános szabályként – egyszerű többséggel hozzák.
- (27) A pénzügyi intézmények és piacok összekapcsoltsága maga után vonja, hogy a potenciális rendszerkockázatok nyomon követésének és értékelésének a vonatkozó makrogazdasági és mikropénzügyi adatok és mutatók széles körén kell alapulnia. E rendszerkockázatok magukban foglalják a pénzügyi szolgáltatások leállításának veszélyét, amelynek oka az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének jelentős meggyengülése, és amelyek jelentős negatív következményekkel járhatnak a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bármilyen pénzügyi intézmény és közvetítő, piac, infrastruktúra és eszköz jelentőséggel bírhat. Az ERKT-nak ezért hozzá kell férnie mindazon információkhoz, amelyek szükségesek a feladatai ellátásához, de közben szükség szerint meg kell őrizni ezen információk titkosságát.
- (28) Az információgyűjtésre vonatkozó, e rendeletben meghatározott intézkedések szükségesek az ERKT feladatainak elvégzéséhez, és nem sérthetik az európai statisztikai rendszer statisztikával kapcsolatos jogi kereteit. E rendelet ezért nem sértheti az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ és az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről szóló, 1998. november 23-i 2533/98/EK tanácsi rendeletet ⁽²⁾.
- (29) A piaci szereplők értékes információkkal szolgálhatnak a pénzügyi rendszert érintő folyamatok megértéséhez. Indokolt esetben ezért az ERKT-nak konzultálnia kell a magán-szektor érdekelt feleivel, a pénzügyi szektor képviselőivel, a fogyasztói szervezetekkel, a Bizottság vagy az uniós jogszabályok által a pénzügyi szolgáltatások terén létrehozott csoportokkal, és megfelelő lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy észrevételeket tehessenek.
- (30) Az ERKT létrehozásának közvetlenül hozzá kell járulnia a belső piac célkitűzéseinek eléréséhez. Az Unión belül a pénzügyi rendszer uniós szintű makroprudenciális felügyelete szerves részét képezi az új felügyeleti rendszernek, mivel a makroprudenciális szempont szorosan összekapcsolódik a mikroprudenciális felügyeletnek az EFH-kra bízott feladataival. Az érdekelt feleknek csak akkor van bizalmuk határokon átnyúló pénzügyi tevékenységeket folytatni, ha olyan szabályok érvényesülnek, amelyek kellő mértékben figyelembe veszik a mikro- és makroprudenciális kockázatok kölcsönös függőségét. Az ERKT-nak nyomon kell követnie és értékelnie kell a folyamatokból eredő, a pénzügyi stabilitást veszélyeztető azon kockázatokat, amelyek ágazati szinten vagy a pénzügyi rendszer egészének szintjén fejthetnek ki hatásokat. Az ilyen kockázatok kezelése révén az ERKT-nak közvetlenül hozzá kell járulnia egy integrált uniós felügyeleti struktúra kiépítéséhez, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy a tagállamok időben és egységes módon hozzák meg szakpolitikai választásukat; ezzel az ERKT elejét veszi az eltérő megközelítések alkalmazásának, és javítja a belső piac működését.
- (31) Az Európai Közösségek Bírósága a C-217/04 sz. (Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa) ügyben 2006. május 2-án hozott ítéletében kimondta, hogy „az EK 95. cikk [az EUMSZ. jelenlegi 114. cikke] szövegében semmiből nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi jogalkotó által e rendelkezés alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei. A jogalkotó mérlegelése alapján ugyanis szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat olyan helyzetekben történő megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott közösségi szerv létesítése, amelyekben az e rendelkezésen alapuló jogi aktusok egységes végrehajtásának és alkalmazásának elősegítése érdekében kötelező erővel nem rendelkező kísérő vagy keretintézkedések elfogadása tűnhet megfelelőnek” ⁽³⁾. Az ERKT-nak hozzá kell járulnia a belső piac további pénzügyi integrációjához szükséges pénzügyi stabilitáshoz azért, hogy nyomon követhetők legyenek a rendszer szintű kockázatokat, és szükség esetén figyelmeztetéseket és ajánlásokat ad ki. E feladatok szorosan kapcsolódnak a pénzügyi szolgáltatások belső piacára vonatkozó uniós jogszabályok célkitűzéseivel. Ezért az ERKT-t az EUMSZ. 114. cikke alapján létre kell hozni.

⁽¹⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

⁽²⁾ HL L 318., 1998.11.27., 8. o.

⁽³⁾ EBHT 2006., I-03771, 44. bekezdés.

- (32) A de Larosière-jelentésben foglalt javaslatnak megfelelően fokozatos megközelítés szükséges, továbbá az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-ig elvégzi az PFER, az ERKT és az EFH-k teljes felülvizsgálatát.
- (33) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az uniós pénzügyi piacok hatékony makroprudenciális felügyeletét az uniós pénzügyi piacok integrációja miatt a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A testület létrehozása

- (1) Létrejön az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT). Ennek székhelye Frankfurt am Main.
- (2) Az ERKT része a Pénzügyi Felügyeleték Európai Rendszerének (PFER), amelynek célja az Unió pénzügyi rendszerének felügyelete.
- (3) Az PFER a következőket foglalja magában:
- az ERKT;
 - az 1093/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság);
 - az 1094/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóság);
 - az 1095/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság);
 - az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága (vegyes bizottság);
 - az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban meghatározott hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti tagállami hatóságok.

- (4) Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elve szerint az PFER részes feleinek bizalommal és egymást kölcsönösen tiszteletben tartva kell együttműködniük első sorban annak érdekében, hogy biztosítsák az egymás közötti megfelelő és megbízható információáramlást.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- „pénzügyi intézmény”: az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogszabályok hatálya alá tartozó bármely vállalkozás, továbbá minden olyan uniós vállalkozás vagy jogalany, amelynek fő tevékenysége hasonló természetű;
- „pénzügyi rendszer”: a pénzügyi intézményeket, a pénzügyi piacokat, termékeket és a piaci infrastruktúrákat foglalja magában;
- „rendszerkockázat”: a pénzügyi rendszer leállásának veszélye, amely jelentős negatív következményekkel járhat a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bizonyos mértékben valamennyi pénzügyi közvetítő, piac és infrastruktúra jelentős lehet.

3. cikk

Megbízatus, célkitűzések és feladatok

- (1) Az ERKT az Unió pénzügyi rendszerének makroprudenciális felügyeletére rendelkezik hatáskörrel a pénzügyi rendszer fejleményeiből eredő, az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető rendszerkockázatok megelőzéséhez vagy mérsékléséhez való hozzájárulás érdekében, figyelembe véve a makrogazdasági fejleményeket is, a széles körű pénzügyi zavarok időszakainak elkerülése céljából. Az ERKT hozzájárul a belső piac zavartalan működéséhez, ezáltal biztosítva a pénzügyi szektor gazdasági növekedéséhez való fenntartható hozzájárulását.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ERKT az alábbi feladatokat látja el:
- az (1) bekezdésben meghatározott célok elérése szempontjából lényeges és szükséges összes információ meghatározása és/vagy gyűjtése és elemzése;
 - a rendszerkockázatok azonosítása és rangsorolása;
 - figyelmeztetések kiadása és adott esetben azok nyilvánosságra hozatala, ha a rendszerkockázatokat jelentősnek ítélik;
 - az azonosított kockázatokra vonatkozó korrekciós intézkedésekre irányuló ajánlások megtétele és adott esetben azok nyilvánosságra hozatala;

- e) amennyiben az ERKT úgy ítéli meg, hogy az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 18. cikkében meghatározott vészhelyzet alakulhat ki, a Tanácsnak címzett, titkos figyelmeztetés kiadása, valamint a Tanácsnak helyzetértékelés nyújtása a célból, hogy az megállapíthassa, szükséges-e az EFH-knak címzett, a vészhelyzet fennállásáról szóló határozat elfogadása;
- f) a figyelmeztetések és ajánlások betartásának nyomon követése;
- g) szoros együttműködés a PFER-ben részes összes féllel; adott esetben a feladatai ellátásához szükséges, a rendszerkockázatokkal kapcsolatos információk megosztása az EFH-kal; és az EFH-kal együttműködésben a rendszerkockázatok megállapítására és mérésére szolgáló közös mennyiségi és minőségi mutatók kidolgozása (kockázati jelzőrendszer);
- h) adott esetben részvétel a vegyes bizottságban;
- i) fellépéseinek összehangolása a makroprudenciális felügyelet-hez kapcsolódó kérdésekről a nemzetközi pénzügyi intézményekkel, különösen az IMF-fel és az FSB-vel, valamint harmadik országok vonatkozó szerveivel;
- j) egyéb kapcsolódó feladatok ellátása az uniós jogszabályokban meghatározottak szerint.

II. FEJEZET

SZERVEZET

4. cikk

Felépítés

- (1) Az ERKT igazgatótanácsból, irányítóbizottságból, titkárságból, a tudományos tanácsadó bizottságból és a szakmai tanácsadó bizottságból áll.
- (2) Az igazgatótanács hozza meg az ERKT-ra bízott feladatok teljesítéséhez szükséges döntéseket, a 3. cikk (2) bekezdése szerint.
- (3) Az irányítóbizottság az igazgatótanács üléseinek előkészítésével, a megvitatásra kerülő dokumentumok áttekintésével és az ERKT munkájának nyomon követésével támogatja az ERKT döntéshozatali folyamatait.
- (4) A titkárság felel az ERKT napi működéséért. Az elnök és az irányítóbizottság az irányítása alatt az 1096/2010/EU tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban magas szintű elemzési, statisztikai, igazgatási és logisztikai támogatást nyújt az ERKT-nek. Az EFH-k, a nemzeti központi bankok és a tagállami felügyelvek szakmai tanácsaira is támaszkodik.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 162. oldalát.

- (5) A 12. és 13. cikkben említett tudományos tanácsadó bizottság és szakmai tanácsadó bizottság tanácsot és segítséget nyújt az ERKT munkájához kapcsolódó kérdésekben.

5. cikk

Elnök és alelnökök

- (1) Az ERKT elnöki tisztségét az e rendelet hatálybalépését követő öt éves időszakban az EKB elnöke tölti be. Az ERKT elnökét az ezt követő hivatali időszakokra a 20. cikkben előírt felülvizsgálat alapján meghatározott feltételeknek megfelelően kell kijelölni.
- (2) Az első alelnököt az EKB Általános Tanácsának tagjai közül az EKB Általános Tanácsának tagjai öt éves időtartamra választják meg tekintettel valamennyi tagállam, valamint az azon tagállamok közötti kiegyensúlyozott képviselőlet szükségességére, amelyeknek a pénzneme az euro, illetve amelyeknek nem pénzneme az euro. Az első alelnök egyszer újraválasztható.
- (3) A második alelnök a vegyes bizottságnak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 55. cikke (3) bekezdésének megfelelően kinevezett elnöke.
- (4) Az elnöknek és az alelnököknek az Európai Parlamentben nyilvános meghallgatáson kell számot adniuk arról, hogy az e rendelet szerinti kötelezettségeiknek milyen módon kívánnak eleget tenni.
- (5) Az elnök elnököl az igazgatótanács és az irányítóbizottság ülésein.
- (6) Az elnök távollétében az alelnökök rangsor szerint elnökölnek az igazgatótanács és/vagy az irányítóbizottság ülésein.
- (7) Amennyiben az első alelnöknek megválasztott személynek az EKB Általános Tanácsában betöltött hivatala az öt év lejártá előtt megszűnik, illetve az első alelnök bármilyen okból kifolyólag nem tudja ellátni feladatait, új első alelnököt kell választani a (2) bekezdéssel összhangban.
- (8) Az ERKT-t az elnök képviseli.

6. cikk

Igazgatótanács

- (1) Az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai:
- a) az EKB elnöke és alelnöke;
- b) a nemzeti központi bankok elnökei;

- c) az Európai Bizottság egy tagja;
- d) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) elnöke;
- e) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) elnöke;
- f) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) elnöke;
- g) a tudományos tanácsadó bizottság elnöke és két alelnöke;
- h) a szakmai tanácsadó bizottság elnöke.

(2) Az igazgatótanács szavazati joggal nem rendelkező tagjai:

- a) a (3) bekezdéssel összhangban a tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságainak tagállamonként egy-egy magas szintű képviselője;
- b) a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnöke.

(3) A nemzeti felügyeleti hatóságoknak a (2) bekezdés a) pontja szerinti képvisellete tekintetében, a magas szintű képviselők a megvitatandó napirendi ponttól függően váltják egymást, kivéve, ha egy adott tagállam nemzeti felügyeleti hatóságai egy közös képviselőben állapodtak meg.

(4) Az ERKT eljárási szabályzatát az igazgatótanács állapítja meg.

7. cikk

Pártatlanság

(1) Az igazgatótanács és az irányítóbizottság tevékenységeiben való részvétel vagy az ERKT-hez kapcsolódó egyéb tevékenység végzése során az ERKT tagjai feladataikat pártatlanul és kizárólag az Unió egészének érdekében végzik. Nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat a tagállamoktól, az Unió intézményeitől, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) Az igazgatótanács (szavazati joggal rendelkező, illetve nem rendelkező) tagjai nem tölthetnek be semmilyen tisztséget a pénzügyi szektorban.

(3) Sem a tagállamok, sem az uniós intézmények, sem pedig más köz- vagy magánjogi jogalany nem befolyásolhatja az ERKT tagjait a 3. cikk (2) bekezdése szerinti feladataik ellátásában.

8. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az igazgatótanács tagjai és az ERKT-nak vagy az ERKT-val kapcsolatos munkát végző vagy végzett személyek (ideértve a központi bankok, a tudományos tanácsadó bizottság, a szakmai tanácsadó bizottság, az EFH-k és a tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságainak az érintett munkavállalóit is) még feladataik megszűnését követően sem adhatnak ki a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozó információkat.

(2) Az ERKT tagjai az általuk megszerzett információkat csak feladataik ellátása folyamán és a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott feladataik ellátásával összefüggésben használhatják fel.

(3) A 16. cikk és a büntetőjog alkalmazásának sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett személyek nem hozhatnak semmilyen, feladataik teljesítése közben kapott titkos információt semmilyen személy vagy hatóság tudomására, az olyan összegzett és összesített adatok formájában történő közlés kivételével, amelyből az egyes pénzügyi intézmények nem azonosíthatók.

(4) Az egyes pénzügyi intézményekre vonatkozó információk, illetve az olyan információk védelme érdekében, amelyekből az egyes pénzügyi intézmények azonosíthatók, az ERKT az európai felügyeleti hatóságokkal közösen az információk bizalmas kezelésére vonatkozó eljárásokról állapodik meg, és ilyen eljárásokat hoz létre.

9. cikk

Az igazgatótanács ülései

(1) Az igazgatótanács rendes plenáris üléseit az ERKT elnöke hívja össze, és évente legalább négy ilyen ülést kell tartani. Az igazgatótanács rendkívüli üléseit az ERKT elnökének vagy az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak legalább egyharmadának a kezdeményezésére lehet összehívni.

(2) Az igazgatótanács ülésein minden tagnak személyesen kell részt vennie, a tagok nem képviseltethetik magukat.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, a részvételében legalább három hónapon keresztül akadályoztatott tag helyettést jelölhet ki. Az akadályoztatott tagot olyan személy is helyettesítheti, akit az érintett intézményre vonatkozó helyettesítési szabályok szerint hivatalosan kijelöltek a képviselő ideiglenes helyettesítésére.

(4) Az igazgatótanács üléseire adott esetben meg lehet hívni az ERKT-nak a 3. cikk (2) bekezdése szerinti feladataihoz közvetlenül kapcsolódó tevékenységeket ellátó nemzetközi pénzügyi szervezetek magas szintű képviselőit.

(5) Az ERKT munkájában részt vehetnek harmadik – különösen az EGT – országok vonatkozó hatóságainak magas szintű képviselői, azonban részvételük szigorúan az azon országok tekintetében különösen releváns kérdésekre korlátozódhat. Ezen harmadik országoknak az ERKT munkájában való részvételének, és mindenekelőtt annak jellegének, hatályának és eljárási vonatkozásainak a szabályait az ERKT állapíthatja meg. E szabályok előírhatják az eseti alapú, megfigyelői jogállású képviselést az igazgatótanácsban, kizárólag az ezen országok számára releváns kérdések vonatkozásában, kizárva az olyan eseteket, amikor egy meghatározott pénzügyi intézmény vagy tagállam helyzete kerülne megvitatásra.

(6) Az üléseken elhangzottak titkosak.

10. cikk

Az igazgatótanács szavazási rendje

(1) Az igazgatótanács minden szavazati joggal rendelkező tagjának egy szavazata van.

(2) A 18. cikk (1) bekezdésében foglalt szavazási eljárások sérelme nélkül, az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező, jelenlévő tagok egyszerű többségével dönt. Szavazategyenlőség esetén az ERKT elnökének szavazata dönt.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, egy ajánlás elfogadásához, illetve egy figyelmeztetés vagy ajánlás nyilvánosságra hozatalához a lea-
dott szavazatok kétharmados többsége szükséges.

(4) Az igazgatótanács határozatképességéhez a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmadának részvétele szükséges. Határozatképtelenség esetén az ERKT elnöke rendkívüli ülést hívhat össze, amely egyharmados részvétellel határozatképes. A 6. cikk (4) bekezdésében említett eljárási szabályzat rendelkezik a rendkívüli ülés összehívására alkalmazandó, megfelelő értesítésről.

11. cikk

Irányítóbizottság

(1) Az irányítóbizottság tagjai:

a) az ERKT elnöke és alelnökei;

b) az EKB alelnöke;

c) az igazgatótanács négy további tagja, akik egyben az EKB Általános Tanácsának is tagjai, tekintettel a tagállamok – ezen belül pedig az azon tagállamok, amelyeknek hivatalos pénzneme az euro és az azon tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro – kiegyensúlyozott képviseletének szükségességére. Az igazgatótanács azon tagjai választják maguk közül három évre, akik egyben az EKB Általános Tanácsának is tagjai;

d) az Európai Bizottság egy tagja;

e) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) elnöke;

f) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) elnöke;

g) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) elnöke;

h) a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elnöke;

i) a tudományos tanácsadó bizottság elnöke; és

j) a szakmai tanácsadó bizottság elnöke.

Amennyiben az irányítóbizottság valamely választott tagjának a helye megüresedik, helyére az igazgatótanács választ új tagot.

(2) Az irányítóbizottság üléseit az ERKT elnöke hívja össze legalább negyedéves gyakorisággal, az igazgatótanács üléseit megelőzően. Az ERKT elnöke eseti üléseket is összehívhat.

12. cikk

Tudományos tanácsadó bizottság

(1) A tudományos tanácsadó bizottság a szakmai tanácsadó bizottság elnökéből, valamint a készségek és tapasztalatok széles skáláját képviselő 15 szakértőből áll, akiknek a személyét az irányítóbizottság javaslata alapján az igazgatótanács hagyja jóvá, és akiknek a megbízatása egy négyéves, meghosszabbítható időszakra szól. A jelöltek nem lehetnek az EFH-k tagjai, és őket általános szakértelmük, illetve tudományos vagy egyéb területen – különösen a kis- és középvállalkozásokban, szakszervezetekben vagy pénzügyi szolgáltatások nyújtójaként vagy fogyasztóiként – meglévő különböző tapasztalataik alapján kell kiválasztani.

(2) A tudományos tanácsadó bizottság elnökét és két alelnökét, akiknek mélyreható releváns tapasztalatokkal és ismeretekkel – így például a bankszektor, az értékpapírpiacok, a biztosítás és a foglalkoztatói nyugellátás területén tudományos háttérrel – kell rendelkezniük, az igazgatótanács nevezi ki az ERKT elnökének javaslata alapján. Az elnöki és alelnöki tisztségeket e három személy felváltva tölti be.

(3) A tudományos tanácsadó bizottság a 4. cikk (5) bekezdésével összhangban tanácsot és támogatást nyújt az ERKT-nak az ERKT elnökének kérésére.

(4) A tudományos tanácsadó bizottság munkáját az ERKT titkársága segíti, a titkárság vezetője pedig részt vesz e bizottság ülésein.

(5) A tudományos tanácsadó bizottság szükség esetén az eljárás korai szakaszában nyílt és átlátható módon, ugyanakkor a titoktartási kötelezettséget figyelembe véve konzultációkat szervez az érintettekkel, többek között a piaci szereplőkkel, fogyasztói szervezetekkel és tudományos szakértőkkel.

(6) A tudományos tanácsadó bizottság számára minden szükséges eszközt rendelkezésre bocsátanak feladatai sikeres elvégzéséhez.

13. cikk

Szakmai tanácsadó bizottság

- (1) A szakmai tanácsadó bizottság tagjai:
- a nemzeti központi bankok és az EKB egy-egy képviselője;
 - a hatáskörrel rendelkező nemzeti felügyeleti hatóságoknak tagállamonként egy-egy magas szintű képviselője, összhangban a második albekezdéssel;
 - az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) egy képviselője;
 - az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) egy képviselője;
 - az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) egy képviselője;
 - a Bizottság két képviselője;
 - a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság egy képviselője;
 - a tudományos tanácsadó bizottság egy képviselője.

A tagállamok felügyeleti hatóságai egy-egy képviselőt választanak a szakmai tanácsadó bizottságba. A nemzeti felügyeleti hatóságoknak az első albekezdés b) pontja szerinti képviselője tekintetében a képviselők a megvitatandó napirendi ponttól függően váltják egymást, kivéve, ha egy adott tagállam nemzeti felügyeleti hatóságai egy közös képviselőről állapodtak meg.

- (2) A szakmai tanácsadó bizottság elnökét az igazgatótanács nevezi ki az ERKT elnökének javaslata alapján.
- (3) A szakmai tanácsadó bizottság tanácsot és támogatást nyújt a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően az ERKT elnökének felkérésére.
- (4) A szakmai tanácsadó bizottság munkáját az ERKT titkársága segíti, a titkárság vezetője pedig részt vesz e bizottság ülésein.
- (5) A szakmai tanácsadó bizottság számára minden szükséges eszközt rendelkezésre bocsátanak a feladatai sikeres elvégzéséhez.

14. cikk

Egyéb tanácsadók

A 3. cikk (2) bekezdése szerinti feladatainak ellátása során az ERKT indokolt esetben kikéri a magánszektor érdekelt feleinek véleményét.

III. FEJEZET

FELADATOK

15. cikk

Információk gyűjtése és cseréje

- (1) A kockázatokkal kapcsolatos, a feladataik ellátásához szükséges információkról az ERKT tájékoztatja az EFH-kat.
- (2) Az EFH-k, a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER), a Bizottság, a nemzeti felügyeleti hatóságok és a nemzeti statisztikai hatóságok szorosan együttműködnek az ERKT-val, és az uniós jogszabályokkal összhangban biztosítanak számára minden olyan információt, amelyre szüksége van a feladatai teljesítéséhez.
- (3) Az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 36. cikkének (2) bekezdésének függvényében az ERKT az EFH-ktől információkat kérhet, amelyeket főszabály szerint összegzett vagy összesített formában nyújtnak úgy, hogy az egyes pénzügyi intézmények ne legyenek azonosíthatók.
- (4) Azt megelőzően, hogy e cikkel összhangban információkat kérne, az ERKT először figyelembe veszi az európai statisztikai rendszer és a KBER által előállított, terjesztett és továbbfejlesztett létező statisztikákat.
- (5) Amennyiben a kért információk nem állnak rendelkezésre vagy azokat nem közlik időben, az ERKT a KBER-től, a nemzeti felügyeleti hatóságoktól vagy a nemzeti statisztikai hatóságoktól is kérhet információkat. Ha az adatok így sem állnak rendelkezésre, az ERKT – a Tanács, a Bizottság (Eurostat), az EKB, az eurorendszer és a KBER számára a statisztika és az adatgyűjtés tekintetében biztosított előjogok sérelme nélkül – az érintett tagállamtól is kérheti azokat.

(6) Ha az ERKT nem összegzett vagy összesített formájú információkat kér, az indokolással ellátott kérelemnek magyarázattal kell szolgálnia arra vonatkozóan, hogy az egyes pénzügyi intézményekkel kapcsolatos információkat miért ítéli rendszerszintű jelentőségűnek és szükségesnek, tekintettel az uralkodó piaci helyzetre.

(7) Minden egyes, nem összegzett vagy összesített formájú információkra irányuló kérést megelőzően az ERKT megfelelő konzultációt folytat az érintett EFH-val annak biztosítása érdekében, hogy a kérés indokolt és arányos legyen. Amennyiben az érintett EFH úgy ítéli meg, hogy a kérelem nem indokolt és arányos, haladéktalanul visszaküldi a kérelmet az ERKT-nek, és további indokolást kér. Azt követően, hogy az ERKT az érintett EFH számára eljuttatta a további indokolást, a kért információkat a kérelem címzettjei megküldik az ERKT-nek, feltéve, hogy azok jogszerűen hozzáférhetnek az érintett információhoz.

16. cikk

Figyelmeztetések és ajánlások

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében szereplő célkitűzés elérését veszélyeztető jelentős kockázatok felmerülésekor az ERKT figyelmeztetéseket, és adott esetben a korrekcióra irányuló ajánlásokat ad ki, ideértve adott esetben a jogalkotási kezdeményezésekre irányuló ajánlásokat is.

(2) Az ERKT által a 3. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjával összhangban kiadott figyelmeztetés és ajánlás lehet általános vagy egyedi jellegű, címzettje pedig az Unió egésze, egy vagy több tagállam, egy vagy több EFH, illetve egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság. Amennyiben a figyelmeztetés vagy ajánlás címzettje egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság, erről az érintett tagállamo(k)at is értesítik. Az ajánlások pontos ütemezést tartalmaznak a szakpolitikai válaszlépések megtételére. A kapcsolódó uniós jogszabályokkal kapcsolatban a Bizottság is lehet az ajánlások címzettje.

(3) A figyelmeztetések vagy ajánlások címzettek részére történő, a (2) bekezdés szerinti továbbításával egyidejűleg, azokat szigorú titoktartási szabályok mellett továbbítani kell a Tanácsnak és a Bizottságnak és – ha a címzett egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság – az EFH-knak.

(4) Az uniós gazdaságban rejlő kockázatokkal kapcsolatos tudatosság fokozása és e kockázatok kiemelt kezelése érdekében az ERKT a PFER egyéb tagjaival szorosan együttműködve színekódrendszert dolgoz ki a különböző kockázati szinteknek megfelelő helyzetek számára.

E besorolások kritériumainak kidolgozása után az ERKT figyelmeztetéseiben és ajánlásaiban – ha szükséges – eseti jelleggel jelzi, hogy az adott kockázat mely kategóriába tartozik.

17. cikk

Az ERKT ajánlásainak betartása

(1) Amennyiben a 3. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett ajánlások címzettje a Bizottság, egy vagy több tagállam, egy vagy több EFH, illetve egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság, a címzettek tájékoztatják az ERKT-t és a Tanácsot arról, hogy milyen válaszigazgatásokat hoztak az ajánlás nyomán, és kellő indokolással szolgálnak az intézkedés elmulasztása esetén. A kapott válaszokról – adott esetben – az ERKT-nak szigorú titoktartási szabályok betartása mellett haladéktalanul tájékoztatnia kell az EFH-kat.

(2) Amennyiben az ERKT úgy ítéli meg, hogy az ajánlását nem tartották be, illetve a címzettek nem adtak kielégítő indokolást az intézkedés elmulasztására, az ERKT szigorú titoktartási szabályok betartása mellett tájékoztatja erről a címzetteket, a Tanácsot és adott esetben az érintett európai felügyeleti hatóságot.

(3) Amennyiben az ERKT a 18. cikk (1) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően nyilvánosságra hozott ajánlással kapcsolatban a (2) bekezdés szerinti döntést hozott, az Európai Parlament felkérheti az ERKT elnökét a döntés ismertetésére, a címzettek pedig kérhetik, hogy a véleménycserében részt vehessenek.

18. cikk

Nyilvánosságra hozott figyelmeztetések és ajánlások

(1) Azt követően, hogy az igazgatótanács a Tanácsot a megfelelő válaszadáshoz kellő időben előzetesen tájékoztatta, eseti alapon határoz arról, hogy egy-egy figyelmeztetést vagy ajánlást nyilvánosságra kell-e hozni. A 10. cikk (3) bekezdése ellenére az e bekezdés értelmében hozott igazgatótanácsi határozatok esetében a határozathozatalhoz mindig kétharmados többség szükséges.

(2) Ha az igazgatótanács úgy határoz, hogy egy figyelmeztetést vagy ajánlást nyilvánosságra hoz, a címzetteket erről előre tájékoztatnia kell.

(3) Az ERKT által kiadott figyelmeztetések és ajánlások címzettjei számára biztosítani kell a jogot, hogy azokkal kapcsolatos véleményüket és érveiket nyilvánosságra hozzák.

(4) Amennyiben az igazgatótanács úgy határoz, hogy egy figyelmeztetést vagy ajánlást nem hoz nyilvánosságra, a címzettek és adott esetben a Tanács, valamint az EFH-k mindent megtesznek a figyelmeztetés vagy ajánlás titkosságának megőrzésére.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Elszámoltathatóság és jelentéstételi kötelezettségek

(1) Az ERKT elnökét évente legalább egyszer, és kiterjedt pénzügyi zavarok esetén ennél gyakrabban meghívják az Európai Parlamentben az ERKT által az Európai Parlament és a Tanács számára készített éves jelentésének közzétételkor megrendezett éves meghallgatásra. E meghallgatásra az Európai Parlament és az Európai Központi Bank elnöke közötti monetáris párbeszédttől elkülönülten kerül sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett éves jelentés tartalmazza azokat az információkat, amelyekről az igazgatótanács úgy határoz, hogy a 18. cikkel összhangban nyilvánosságra kell hozni. Az éves jelentést a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére az ERKT egyes kérdéseket külön megvizsgál.

(4) Az Európai Parlament felkérheti az ERKT elnökét, hogy meghallgatásokon vegyen részt az Európai Parlament illetékes bizottságai előtt.

(5) Az ERKT elnöke évente legalább kétszer – vagy amennyiben célszerűnek ítélik többször – zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának elnökével és alelnökeivel az ERKT folyamatban lévő tevékenységeiről. Az Európai Parlament és az ERKT megállapodást köt egymással az e találkozók megszervezése során követendő részletes szabályokról, a 8. cikk szerinti teljes körű titoktartás biztosítása érdekében. Az ERKT e megállapodás egy példányát eljuttatja a Tanácshoz.

20. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság által készített jelentés alapján az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-ig megvizsgálja e rendeletet, és az

EKB és az EFH-k véleményének megismerését követően megállapítja, hogy szükséges-e az ERKT megbízatásának és szervezetének felülvizsgálata.

A felülvizsgálatnak különösen az ERKT elnökének kijelölésére vagy megválasztására vonatkozó részletes szabályokra kell kiterjednie.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
O. CHASTEL